

Трескотъ с. м. вж. трескотъ: „Държи, Стано, чаша-та, Да благословамъ деца-та, Да си растатъ порастатъ Като треск-отъ потъ баменъ, Като орехъ потъ тесла“. М. 388.

Трескулявъ пр. дрожащій отъ старости: „А на мене, дръжки, Едно старо хоро, Мече гардуляво, Куче трескуляво“. М. 283.

Треснѣ им. св. 1) *въ действ. знач.* тресну, ударю: „Баче ле, баче Стояне! Подмести сѣ отъ место-то, Да не тебе Господъ тресне, Отъ яснина до пладина!“ М. 442. „Варви въ ятемъ, лудо, не зборви, Не трескай ми го сърце-во, От' ми ъ сърце треснато“. М. 350. Тозъ часъ спрѣхъ ся като тряснѣтъ. Р. С. 92. Той зель топоръ-тъ, дошълъ при бая си и извикалъ: „Бае муха, муха“. Треснѣлъ бая си по глава-та и го утрепалъ. Ч. 149. 2) *въ ср. знач.* гряну, ударю (о громѣ, выстрѣлѣ): И си блеска, и си тресна. М. 12. Догдѣ пушка-та треснѣла Тодорна мрътва падѣла. Д. 47, 48—49. Треснѣхъ грѣмоноснѣй пушкы В' купице смѣтно турско коганско. Ги. 138. 3) *Макед. син.* пукна, умру: Тогай майка ѣ си ъ познала, Си ъ познала, си ъ прегарна Своя-та керка, желна Димана, И отъ радости две-те плакале, Како плакале, така треснале. М. 131. Си зоба'а дробенъ песокъ (гладна деца); Какъ зоба'а, такъ тресна'а. М. 257.

Тресопатка с. ж. по Милад. *šavrljuga*, жаворонокъ: Сѣ посвѣршилъ Цудулина, Гугулина, гуи, гуи, гуи, И посвѣрши мала тресопатка. М. 24.

Тръсъкъ с. м. трескъ, громъ: Тѣй и Марсъ пристѣпваше съ трѣсъка (*par le bruit des armes*) на орѣжията си да сѣе яростъ въ сичкыѣ сѣрца. Т. 329. Заедно съ свѣтканицѣта излиза и единъ силевъ трясъкъ, който наричамъ грѣмотеница. Л. Д. 69 р. 81. Вѣ забравилъ турчинъ звяръ, Че съсъ Бога въ борба влиза, Че Росия се не сгазла, Че тукъ рускиятъ е царъ; Че е трясъкъ, а не глума Александровата дума. В. Изб. 65.

Тресъ им. дл. трасу: Конъ грива треси, бисеръ ми ронить. М. 342.—са, трасусъ: Пишатъ они како люти змиѣ. Небо-го и земя-та сѣ тресатъ, До край земя гласове сѣ слушатъ. М. 143. А та людѣто горѣха Земята са трѣсеше, Небето са дѣлеше. Бж. Н. II. 33. Една кобила сѣ тресить стредъ море (платно-то отъ сито). М. р. 532 (лат.).

Трѣти числ. порядк. третій,—ѣя,—ѣе: Сиромѣх Стоян сиромѣх, На два го пѣтя вардѣхъ, На трети го хванахъ. Д. 29, 1—3. Аз потретихъ из трети пѣтъ, Добър вечер, първо либе. Д. 75, 10—12. Кокурусъ сѣхъ на трѣто рало. Шк. 53. Дето двама—той трети. Казвать за тогова кой-то ходи на самъ на татакъ и не работи никъкъ работа. Ч. 152. Кога двѣ кучета ся борать за единъ кокалъ, то трѣтѣ-то го изида. Ч. 170. Когито бѣде треки ден, Ти си главите извади. Пс. 10,